

Dr. Csámpai Ottó: „Az Esterházy család vérvesztesége a Vezekényi csatában”

A csatában alig ezer magyar harcos vett részt, akik mégis megfutamították a több, mint négyszeres túlerőben lévő török sereget. A győzelemért azonban nagy árat kellett fizetniük, az Esterházy nemzetség négy ifjú sarja – László, Ferenc, Tamás és Gáspár – számára halállal végződött az összecsapás. Ezt követően tudatosult a családban, hogy történelmi küldetésük van Magyarhonban. Ahogy a szerző fogalmaz, ez még akkor is igaz, ha az utókor néhányukat azzal vádolja, hogy néhányan „rossz” oldalra álltak, kiszolgálták a magyarok legnagyobb ellenségét, a Habsburg-udvart, és labancokká lettek. A történelmi igazság azonban az, hogy többségük az elfoglalt társadalmi helyzetükhöz képest, mindig a hazájukat szolgálta.

Az Esterházyak ősatya, Miklós nádor államférfiúi tehetségéhez nem férhet kétség, magyarságához pedig még inkább nem, hiszen még végrendeletében is arra inti utódait, hogy magyar házastársat válasszanak maguknak – emlékeztet a szerző. A könyv írója a vezekényi csata részletein kívül, felsorakoztatja azokat az Esterházyakat, akik véráldozatot is hoztak nemzetük, hazájuk, őseiktől örökölt hitük és kultúrájuk megvédése érdekében. A könyv zárszavában leírt drámai szavak kimondottan a mai nemzedékhez szólnak: A csatában elesett négy Esterházy hősként vonult be a nemzeti történelmünkbe, és a hősök nem halnak meg! Több mint 370 évvel a csata után itt élnek velünk és közöttünk. Ha ilyen hősök nemzeti történelmünkben nem lettek volna, akkor mi sem vagyunk itt ma! Az emberi optimizmus azt diktálja, hogy gyerekeink, unokáink soha ne éljék meg a háborút. Nem szabad azonban azt gondolnunk, hogy gondtalan jövőben lesz részük. Az emberiség előző történelmi fejlődéséből két dologról teljesen bizonyosak lehetünk: az emberek sajnos mindig viseltek háborúkat és ezeket csak akkor élték túl, ha voltak hősök, akik feláldozták életüket az igaz és nemes célokért. A vezekényi csatában elesett négy ifjú Esterházy ilyen hősök közé tartozik.